

ZA LABUTÍ

A on má cíl
a není tím cílem cesta, ta nedá mu nic,
je baletkou v chůzi na jehlách

a když udělá deal, hned uzře víc,
svou lásku v labutích zakletou,
dává mu křídla v riskantních hrách,

když opouští zem
a tuláků zástup škodolibě hodí mu hůl,
tak ukaž nám to své demi-plié,

co je mu snem,
to na kostkách dlažebních, ve špinavé louži se skví
a jestli dýchá, tak ještě žije

a má trochu strach,
že vprostřed jeho cesty rázem stopne se film,
zpod kanálu ďábel zatleská,

že nesetře prach
z jeho tváří ta, kterou nazval Odettou,
zhroutí se klenba nebeská.

- - -

Jezero, slyš – nasává tě v zorníčkách,
utop jeho kříž, už trhá mu žíly,
jezero, vpij, co vaří si na lžičkách,
utop jeho kříž, docházejí mu síly.

- - -